

രാസ്യാദം സർവ്വരാജ്യം ഭൂമിയിൽ by ജോൺ കുന്നത്ത്

ஸ்ரீகிரிசூபோய் யாரளைக்கூடுதல் ஶரியானென்று ஸ்தாபிக்கானாலும் மனுஷ்யர்க்கு வழக்கு, இன்னும் ஏற்கும் நிலங்கிளக்குவது. ஶரியாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதினிடையிணங்குவதற்கு தூண்டும் குருவான். ஶரியாய் ஸ்தாபித்த பூத:ஸ்தாபிக்கான் ஶ்ரமிக்குவதற்கு கூஶிக்கப்படுவது. அதே அங்கு வெத்தி எல்லா குருக்குவதை கைச்சுதவ ஸமூஹவும், கூஶிக்கப்படுவதற்கு பாதயித் திட்டம் கூஶிக்குவதற்கு பாதயிலேக்கு வழிபலிசூத்திக்குவது. ஒத்து மன்றிலாக்குவது நேதாக்கரை போலும் “எறியுள்ளிப்பமங்கிடை” தான்தினிர்த்தான் வேங்கி அன்றை வயிரருமாயி அலிடாயிக்குவது. இது ஸ்தாபித்து ஸ்தாபித்த மன்றிலாக்கி கொடுக்கான், வேதோபாதேஶங்களு ஶரியாயி அப்பிரமிக்கான், பரித்து ஸ்தாபித்த கைபிடிசூத்து நடத்தான், ஶரீ. ஜோஸ் குந்தன் ரசிசு “ஸ்ரீராஜங் டூமியிட்டு போலையும் குருக்கு கஷியும்.

எரு அவூப்பகள் குடியாய ரெயிதாவ், லஜிதமாய அவூப்பானத்திலுடை, உபமகஜிலுடை அதற்கிடையுடையும், வெவீக்டையுடையும் அவிவிரை எரு வலிய குலவரி, வாய்நக்காரன் தூரினு காடுனு. “கிஸ்து அலூக்கலை விழிச்சுத் எரு மத்திலேக்காயிருனில், எரு புதிய ஜீவிதத்திலேக்காயிருனு” என வஸ்துதை உறுப்பிக்கொண்டு, ஶ்ரீமகாரன் “ஸர்ம்புராஜூ என நாசரிக்டையே” பறிசுயப்படுத்துந்த. அபூர்வ ஶ்ரீக்கு தற்பிள்ளைக்கலை நியோ ஷ்ரேராணிஸவும் ஏல்லா அநேகம் வரச்சுக்காடுனு. தீயிஸவும் ஏத்தியிஸவும் பாரையிஸவும் டூஷாடுஷாவிக்ஷனவும் ஏல்லா நிர்வுபிச்சு விவரிக்குனு. ஸுஷ்டியுடை கம முதல் கிஸ்துவிஞ் ஶேஷமுஞ் ஸ்ரொபரிதையும் பரலோக ஹரலோக ஶாஸ்திரகாவு விக்ஷனனைலை ஏல்லா ஹவிடெ அபாஶமிக்ஷப்படுனு. விஶாஸனைலை வஸ்துதகலை வரச்சுக்காடுந்த கபடத்தையொன்று உறுப்பிழியுனு. வெவவும் லோகவுமாயி வெங்கப்படுத்தி ஶ்ரீமகர்த்தாவ் சில ஸமவாக்குனை நிரத்திவெய்க்குனு, வாய்நை அனாயாஸமாக்கானாயி. வெவநியமனை பாலிக்காதெ, “விஶவிச்சால் நீதிமாங்கும்”, என வஷிதெற்றிய, நிரஜஜீவமாய விஶாஸதை ஶ்ரீமகாரன் ஏடுத்து காணிக்குனு. யாகோஸ் 2:17 உலுவிச்சுக்காங்க - ஹதுபோலை தெழிவுக்கல் நிரத்திகொங்க, பரித்தத்திலுடை ஸ்ரைவிச்சுக்காங்க, அனேக தெற்றிலூரளைக்கலை வெஜிப்படுத்துக்கடையும் தல்ஸ்தாநத்த ஶரிக்கலை புக:ஸ்தாபிக்காங்க ஸஹாயிக்குனத்துமான் ஹூ ஶ்ரீம.

காலடி ஸிவஶகர கேஷத்ரத்தினு முனித் தெய்வானவூர்வு கூப்பு கைக்கலூமாயி நித்தீந பூலுஸ் மாற ஸிரோவியோஸ் திருமேனியுடெ சிறை பத்ரத்தில் களை சில ராமாஸ்திக கிஸ்தூபிகலூடெ பிரகோபங் ஸ்ரீநகரான் ஓர்மூப்பூத்துநூ. பல பதிர்தான்கள் கஷிணத் தொ அமூதாநாமதியுடெ ஜம்பிகாஸோஷ படங்கிலெ பிரஸங்கத்தை நிதிதமாயி விமர்ஶிச் செல்வாரியெலியுந சில கிஸ்தீய மததீவுவாடிக்கை ஹாயிடெ காணுக்கயுங்காயலோ. ஹா அஸஹிஷ்ணுக்கை ஒக்க வெஜிசு காணிக்கான் “ஸர்஗்ராஜ்ய ழுமியில்” என ஹா பூஸ்தகத்தின் ஸாயிக்கைமென் விஶுங்கிக்கொனு. “அதான் ஸாக்ஷாத் கிஸ்தூபி?” என விஷய ஸம்ஹமாயி

കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ശ്രമകാരൻ വിജയിച്ചു എന്നുവേണം കരുതാൻ.

ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ചില ചിന്തകളെ ശ്രമകാരൻ വാക്കുകളിൽ തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നു. “സർവ്വസൃഷ്ടികളുമാണ് യമാർത്ഥം ആരാധനാ സമൂഹം. ലോകമാകുന്ന ദേവാലയത്തിൽ സർവ്വ സൃഷ്ടികളും ദൈവത്തെ മഹത്പ്രദത്തുന്നതിന്റെ പ്രതീകം എന്ന നിലയിലല്ലാതെ, ദേവാലയത്തിലെ ആരാധനാങ്ങളിൽ തന്നെ ആരാധനയല്ല. ദൈവ സന്നിധിയിൽ സർവ്വസൃഷ്ടിയേയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തു എന്ന യമാർത്ഥം പുരോഹിതനും തന്നിൽ തന്നെ പുരോഹിതനല്ല. സദ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമല്ല. മരിച്ച അദ്യശ്രൂനായ ക്രിസ്തു വിനെലോകത്തിൽ പ്രകടമാക്കുന്ന ദ്യശ്രൂനായ ശരീരമാണ്” ഈങ്ങെന്നശ്രീമാൻ ജോൺ കുന്നത്ത് ഉപസംഹരിക്കുന്നത്, യമാർത്ഥം ആരാധനാ സമൂഹം, പുരോഹിത പ്രതീകം, സദ ഇവയെയു കുക്കിഭ്രംബയി നിർവ്വചിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഈന് ക്രിസ്തു സദ നേരിട്ടുന്ന അധിവിശാസികളുടേയും അധി അവിശാസികളുടേയും ആത്മീയ സ്വഹിതക്കാരുടേയും കറുത്ത കൈകളിൽ നിന്ന് സ്വന്നഹരിക്കുന്നതു രക്ഷിച്ചെടുക്കാനും, ലോകമാസകലം പങ്കുചേരാവുന്ന “സർഗ്ഗരാജ്യം എന്ന നാഗരികത്” പട്ടത്തുയർത്താനും ഈ ആവ്യാനം സഹായിക്കുന്നു. ആവ്യാതാവായ ശ്രീമാൻ ജോൺ കുന്നത്തിൽ, ഈതുപോലെ ചിന്നൊല്ലീപകമായ കുടുതൽ രചനകൾ നടത്താൻ സാധിക്കുന്ന എന്നാശംസിക്കുന്നു.

തോമസ് കളത്തുർ

